

[Clara Munck.]

også har haft en henvendelse fra idrætten, idet Dansk Idræts-Forbund med rette har gjort opmærksom på visse vanskeligheder; realkreditlovgivningen frembyder for idrættens formål. Udvalget var vist enig om at henstille til boligministeren at være opmærksom på dette, men jeg vil gerne nævne det, fordi det ikke er nævnt i betænkningen.

Endelig vil jeg gerne benytte anledningen til at spørge boligministeren, hvad han egentlig mener med det, jeg kalder løfteparagraffen, der også står optrykt i betænkningen. Da ministeren fremsatte sit lovforslag i marts 1972, gjorde han opmærksom på, at han sammen med regeringen overvejede muligheder for at lette finansieringen over obligationsmarkedet for nyt boligbyggeri i al almindelighed, herunder privat byggeri, og også at lette adgangen til at erhverve og forbedre parcelhuset, og det har man altså ønsket at optrykke i betænkningen. Det kan jeg kun opfatte som en løfteparagraf, og jeg vil egentlig gerne have ministeren til at bekræfte, at han virkelig arbejder med disse ting. Når jeg gerne vil have en bekræftelse, så er det fordi jeg synes, at både boligministeren og andre ministre udtaler sig så forblømt om parcelhusenes muligheder og skæbne, at der med god grund må være ængstelse.

Vi har lige fået en meget interessant redegørelse, der hedder „Boligmiljøer i forstaden“, hvor socialforskningsinstituttet har foretaget undersøgelser blandt beboere i byggeri fra 1960'erne. Her læser man på side 16, at man må konstatere, at et overvældende flertal vælger det fritbeliggende enfamilieshus. Et flertal vil også hellere eje end leje deres bolig. På side 17 står der:

„Man må tage til efterretning, at ønskeligheden for de fleste er det selvejede, fritbeliggende enfamilieshus.“

Det synes jeg gør det meget aktuelt, at ministeren nu i betænkningen understreger, at han agter at lette finansieringen af privat boligbyggeri og adgangen til at erhverve og forbedre parcel- og rækkehuse, og jeg vil gerne enten have en uddybning heraf eller i hvert fald en erkendelse fra ministerens side af, at vi kommer til at behandle dette.

Men som sagt beklager jeg, vi vil ikke ved tredje behandling kunne medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Christophersen: Den lovgivning, vi her behandler, må ses i nær sammenhæng med den række af love, der allerede tidligere i samlingen er blevet gennemført med det formål at løse en række af det almennyttige byggeris udlejningsproblemer, og ligesom de øvrige lovforslag vil vi betragte dette som et dårligt forsøg på at løse de akutte udlejningsproblemer, først og fremmest fordi lovforslaget — som mit partis ordfører hr. Guldberg, der ikke er i stand til at være til stede her i dag, sagde ved første behandling — trækker en række langsigtede konsekvenser med sig, som er uønskelige ud fra en almindelig boligpolitisk vurdering.

For det første reducerer det formindskede krav til selvfinansieringen de almennyttige selskabers interesse i at gøre sig selvfinansierende. For det andet øges med dette lovforslag forskellen mellem det private og det almennyttige byggeris adgang til at opnå lån på kapitalmarkedet. For det tredje rækker forslaget ved realkreditforliget. I den sammenhæng vil jeg da godt gøre den bemærkning til boligministeren, at det måske kan undre lidt, når man nu netop har nedsat et kapitalmarkedsråd, som man har tillagt så megen vægt som en styringsmekanisme for kapitalforsyningen her i samfundet, at man ikke har forelagt netop dette forslag for kapitalmarkedsrådet, men at man har ønsket at gennemføre det allerede nu.

Af de grunde, jeg her har nævnt, har vores holdning under udvalgsbehandlingen ikke ændret sig. Det er helt principielle grunde, der ligger bag vor holdning til lovforslaget, og vi har i sinde ved tredje behandling at stemme imod.

Dahlgaard: Der er ikke stillet ændringsforslag til anden behandling, og det radikale venstre må stadig vende sig mod forslaget. Det er, som tidligere ordførere har været inde på, led i en politik, som socialdemokratiet og socialistisk folkeparti har ført i denne folketingssamling, og som bl. a. svækker kravene til egenkapital i de almennyttige boligselskaber.

Mit partis ordfører ved første behandling udtalte, og jeg vil gentage det, at vi betragter lovforslaget som et ensidigt brud på realkreditforliget, et forlig, der blev indgået efter gensidige indrømmelser fra de i forliget